

EU's forbindelser med Golfstaternes Samarbejdsråd

Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2011 om EU's forbindelser med Golfstaternes Samarbejdsråd (2010/2233(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til samarbejdsaftalen af 25. februar 1989 mellem Den Europæiske Union og Golfstaternes Samarbejdsråd (GCC),
- der henviser til sin beslutning af 24. april 2008 om frihandelsaftalen mellem EF og Golfstaternes Samarbejdsråd¹,
- der henviser til sin beslutning af 13. juli 1990 om betydningen af den frihandelsaftale, der skal indgås mellem EØF og Golfstaternes Samarbejdsråd²,
- der henviser til "rapport om gennemførelsen af den europæiske sikkerhedsstrategi: at skabe sikkerhed i en verden i forandring", som blev godkendt af Rådet i december 2008,
- der henviser til EU's strategiske partnerskab med Middelhavsområdet og Mellemøsten, som Rådet vedtog i juni 2004,
- der henviser til det fælles kommuniké fra det 20. ministermøde den 14. juni 2010 i Luxembourg,
- der henviser til sin betænkning af 10. maj 2010 om Middelhavsunionen,
- der henviser til det fælles kommuniké fra det 19. ministermøde den 29. april 2009 i Muscat,
- der henviser til det fælles handlingsprogram (2010-2013) for gennemførelsen af samarbejdsaftalen mellem EU og Golfstaternes Samarbejdsråd af 1988,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om styrkelse af samarbejdet med tredjelande inden for de videregående uddannelser (KOM(2001)0385),
- der henviser til sin beslutning af 10. maj 2007 om reformerne i den arabiske verden: hvilken strategi skal EU følge?³,
- der henviser til den økonomiske aftale mellem GCC-staterne, der vedtoges den 31. december 2001 i Muscat i Sultanatet Oman, og til GCC's Doha-erklæring om iværksættelsen af en toldunion for GCC af 21. december 2002,

¹ EUT C 259 E af 29.10.2009, s. 83.

² EFT C 231 af 17.9.1990, s. 216.

³ EUT C 76 E af 27.3.2008, s. 100.

- der henviser til artikel 207 og 218 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, ifølge hvilke Rådet skal anmode om Europa-Parlamentets godkendelse forud for indgåelsen af enhver international aftale, der dækker områder, hvor den almindelige lovgivningsprocedure finder anvendelse,
 - der henviser til sine årlige betænkninger om menneskerettighederne,
 - der henviser til erklæringen fra FN's Generalforsamling om individers, grupper og samfundsorganers ret til og ansvar for at fremme og beskytte de universelt anerkendte menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder af 1998 (også kendt som erklæring om menneskerettighedsforkæmpere),
 - der henviser til den højtstående repræsentants erklæring af 10., 15., og 17. marts 2011 og Rådets konklusioner af 21. marts 2011 om Bahrain og i denne sammenhæng understreger sin fulde støtte til ytringsfrihed og borgernes ret til fredelige demonstrationer,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udvalget om International Handel og Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A7-0042/2011),
- A. der henviser til, at det nuværende forhold EU-GCC kræver konstant revision og opdatering med henblik på den nylige, vigtige og hurtigt gående udvikling på territoriet, hvor behovet for at leve op til menneskerettighederne og demokratiet skal være i centrum,
 - B. der henviser til, at demonstranter har givet udtryk for legitime demokratiske ønsker i adskillige GCC-stater; der henviser til, at den voldelige reaktion fra myndighedernes side mod protester i Bahrain medførte omkomne, sårede og fængslinger; der henviser til, at saudiarabiske, UAE- og kuwaitiske tropper er ankommet til landet under GCC-flag for at deltage i undertrykkelsen af demonstranter,
 - C. der henviser til, at Golfregionen i dag skal betragtes på baggrund af, at GCC-staterne udgør et af verdens nye økonomiske vækstcentre; der henviser til, at EU er GCC's næststørste handelspartner, og at Golfstaterne er det femtestørste eksportmarked for EU,
 - D. der henviser til, at Golfregionen i geopolitisk henseende er et koncentrat af sikkerhedsmæssige problemer med globale og regionale implikationer (fredsprocessen i Mellemøsten, det iranske atomprogram, stabiliseringen af Irak, Yemen og Darfur, terrorisme og pirateri), og at GCC i dag fortsat er den eneste stabile regionale organisation, der er baseret på multilateralisme og samarbejde,
 - E. der henviser til, at GCC-staterne besidder mere end en tredjedel af de samlede statsejede investeringsfonde i verden, og at denne kapital i forbindelse med krisen har bidraget til at redde det finansielle system i verden og i Europa,
 - F. der henviser til, at Golfregionen er af afgørende betydning for EU, og at det i en multipolær, gensidigt afhængig verden er denne form for samarbejde, der er i stand til at løfte de politiske og sikkerhedsmæssige udfordringer,

- G. der henviser til, at den økonomiske liberaliserings- og diversificeringsproces, der er indledt i flere af GCC's medlemsstater, har skabt nye interne udviklinger, som bør fremmes og støttes, hvad enten de er politiske (konstitutionelle reformer, deltagelse i det politiske liv, styrkelse af institutionerne) eller sociale (oprettelse af foreningsstrukturer, herunder af arbejdsgiverforeninger, kvinders adgang til lederstillinger),
- H. der henviser til de foruroligende og beklagelige leve- og arbejdsvilkår, som vandrende arbejdstagere, herunder navnlig kvinder, der arbejder som hushjælp, lever under til trods for, at de spiller en central rolle for en række erhvervssektorer i GCC-medlemsstaterne og udgør næsten 40 % af den samlede befolkning i GCC og ca. 80 % i af befolkningen i visse emirater,
- I. der henviser til, at alle GCC-medlemsstater uden undtagelse er arvemonarkier, hvor befolkningen har begrænset politisk repræsentation, navnlig for kvinders vedkommende, og hvor der i de fleste tilfælde ikke findes et valgt parlament,
- J. der påpeger, at GCC-staternes betydelige investeringer og de fælles udfordringer, der gør sig gældende i EU's sydlige nabolande, gør det tilrådeligt at opnå samarbejdssynergier mellem Europa, Middelhavsområdet og Golfregionen,
- K. der henviser til, at GCC-staternes nye geoøkonomiske orientering i retning af Asien, der udspringer af den øgede efterspørgsel efter olie og gas på de asiatiske markeder (Kina, Indien, Singapore, Japan, Filippinerne, Sydkorea), har sat skub i en diversificering af de handelsmæssige og økonomiske forbindelser, konsolideret med frihandelsaftaler og udvikling af en politisk dialog,
- L. der henviser til, at GCC-staternes vigtige rolle i verden giver dem fælles interesser med EU for så vidt angår international stabilitet og global økonomisk styring,
- M. der henviser til GCC-staternes voksende indflydelse i den arabisk-muslimske verden og den vigtige rolle, de kan spille i den interkulturelle dialog,
- N. der henviser til, at forhandlingerne om en EU-GCC-frihandelsaftale, der indledtes for 20 år siden, i dag er de ældste handelsforhandlinger, som EU har indledt og endnu ikke afsluttet,
- O. der påpeger nødvendigheden af en klar position og et varigt engagement fra EU's side i Golfregionen med henblik på at sikre Unionen en større synlighed og en strategisk tilstedeværelse i området,
- P. der henviser til, at politiske klausuler, navnlig vedrørende overholdelse af menneskerettigheder, er en fast bestanddel i alle handelsaftaler, der indgås mellem EU og en tredjepart,
- Q. der påpeger, at EU som sådan har en begrænset tilstedeværelse i regionen, og at opfattelsen af Europa ofte blandes sammen med opfattelsen af de enkelte medlemsstater, der har gamle og veludviklede forbindelser til området,
- R. der henviser til, at EU råder over ekspertise inden for områderne institutionel

kapacitetsopbygning, uddannelse og forskning, udvikling af vedvarende energi, miljø, teknisk bistand og regulering samt politisk og diplomatisk dialog om spørgsmål vedrørende stabilitet i naboerområder og global sikkerhed,

1. minder om, at indgåelsen af en frihandelsaftale mellem EU og GCC fortsat er en prioritet, og at en eventuel fiasko vil gå imod begge parter interesser; understreger, at indgåelsen af en sådan aftale vil være udtryk for en gensidig anerkendelse af troværdigheden af to organisationer, som begge har valgt at satse på multilateralisme og integration;
2. mener, at der i lyset af EU's begrænsede tilstedeværelse i Golfregionen bør udformes en integreret kommunikationspolitik inden for rammerne af EU's nye udenrigspolitiske strukturer, der kan bidrage til leveringen af målrettet og effektiv information om EU i Golfstaterne;
3. mener, at EU bør udvikle en strategi for denne region, der primært skal sigte på at styrke forbindelserne med GCC-staterne, støtte deres regionale integrationsproces og tilskynde til oprettelse af bilaterale forbindelse med GCC-staterne;
4. understreger, at målet er et strategisk partnerskab med GCC og dets medlemsstater, der afspejler de to organisationers respektive roller på den internationale scene; understreger i denne forbindelse betydningen af, at der regelmæssigt afholdes topmøder på stats- og regeringschefplan, uafhængigt af udviklingen i de igangværende forhandlinger;
5. lægger endvidere vægt på betydningen af et ligeværdigt partnerskab baseret på samarbejde og dialog, der respekterer forskellene mellem de to organisationer, og på potentialet for udbygning af samarbejdet og dialogen på forskellige områder;
6. anmoder om, at EU's Udenrigstjeneste afsætter flere menneskelige ressourcer til denne region, og at der åbnes flere diplomatiske EU-repræsentationer i de enkelte GCC-medlemsstater, hvilket vil bidrage til at øge synligheden, lette den politiske dialog og styrke effektiviteten af EU's aktioner; kræver, at de nævnte ressourcer først og fremmest tilvejebringes gennem omplacering inden for Udenrigstjenesten; kræver, at de EU-medlemsstater, der har diplomatiske repræsentationer i regionen, handler i overensstemmelse med EU's politik; understreger, at en differentieret bilateral strategi over for de GCC-stater, som er indstillet på at intensivere deres samarbejde med EU, kun kan komplementere og styrke den multilaterale ramme; kræver derfor, at Kommissionen og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik undersøger de perspektiver, som et sådant bilateralt samarbejde vil åbne;
7. minder om den sociale og politiske udvikling, der de seneste år har fundet sted i de fleste GCC-medlemsstater; opfordrer alle disse stater til at opretholde deres bestræbelser i denne retning og til at gå endnu længere med hensyn til fremme af menneskerettigheder og bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling, herunder på grund af køn, seksuel orientering eller religion; opfordrer GCC-staterne til at garantere og fremme mindretalletenes, herunder de religiøse mindretals, rettigheder, ligestillingen af mænd og kvinder, arbejdstagerrettighederne, herunder for vandrende arbejdstagere, samt samvittigheds-, ytrings- og meningsfriheden; tilskynder til en fortsat dialog mellem EU og GCC om disse spørgsmål; opfordrer GCC's medlemsstater til at knytte stærkere bånd med civilsamfundet og medvirke til dannelsen af strukturer og sammenslutninger på lokalt plan; opfordrer navnlig GCC-staterne til:

- at sikre respekt for menneskerettighederne og grundlæggende frihedsrettigheder, særlig hvad angår ytringsfriheden og forsamlingsfriheden og retten til fredelige demonstrationer, og at lytte og tage hensyn til demonstranternes legitime ønsker såvel som at sikre deres sikkerhed
 - at vedtage foranstaltninger, der kan fremme kvinders adgang til arbejdsmarkedet og uddannelse ved at afhjælpe alle former for kønsbestemt forskelsbehandling og andre sædvane- eller retsregler, herunder vedrørende personlig status
 - at afskaffe det tvungne sponsorsystem for vandrende arbejdstagere i det omfang, det stadig anvendes, og iværksætte reformer af arbejdsmarkedet med henblik på at sikre, at arbejdstagere, herunder migranter og personer beskæftiget som hushjælp, opnår fuld retlig og social beskyttelse
 - at skabe synergier med EU og dets medlemsstater til støtte for en ILO-konvention om husarbejderes rettigheder
 - at bekæmpe alle former for straffrihed, sikre retsvæsenets uafhængighed og retten til en retfærdig og hurtig rettergang samt styrke retsvæsenets aktørers rolle, og
 - at træffe foranstaltninger med henblik på at sikre, at alle normer vedrørende menneskerettigheder får megen offentlig omtale og anvendes i uddannelsen af ordenshåndhævere, advokater og dommere;
8. opfordrer alle medlemsstaterne i GCC til at anerkende en kontinuerlig folkelig bevægelse for demokratiske reformer i hele regionen, og opfordrer til et fuldt engagement i forhold til kommende grupper i civilsamfundet til at fremme en ægte fredelig demokratisk overgangsproces i deres egne lande, hos partnere i regionen og med fuld støtte af Den Europæiske Union;
 9. udtrykker sin dybe bekymring over den voldelige reaktion og anvendelsen af vold mod demonstranter foretaget af Bahrains myndigheder og over deltagelsen af fremmede tropper under GCC-flag i undertrykkelsen af demonstranter; henviser til, at dette står i stærk kontrast til GCC's støtte til beskyttelsen af borgere, der ønsker frihed og demokrati i Libyen; opfordrer til et øjeblikkeligt ophør af vold mod fredelige demonstranter og til en politisk dialog, der kan føre til yderligere nødvendige politiske reformer i landene;
 10. opfordrer GCC-staternes regeringer til at samarbejde og til i fællesskabets ånd at søge at løse problemerne med menneskerettighederne i regionen, navnlig med hensyn til ligestilling af mænd og kvinder, situationen for gruppen af såkaldte "bidun" (statsløse), indskrænkningerne af ytrings- og forsamlingsfriheden, herunder fagforeningsrettighederne, samt behovet for at sikre et uafhængigt retsvæsen og retten til en retfærdig og hurtig rettergang; kræver, at den foreslåede styrkelse af den politiske dialog med GCC også kommer til at omfatte menneskerettighedsdialogen på såvel det tekniske som det politiske plan;
 11. opfordrer GCC-staterne til at ophæve deres forbehold med hensyn til konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder samt konventionen om afskaffelse af alle former for racediskrimination, hvor sådanne forbehold stadig findes, og

opfordrer endvidere alle GCC-staterne til at ratificere den valgfri protokol til konventionen om barnets rettigheder; understreger endvidere betydningen af, at FN's konvention om vandrende arbejdstagere og ILO-konvention nr. 97 og 143 ratificeres og implementeres;

12. tilskynder EU til at undersøge og i samarbejde med GCC at finde frem til løsninger, der kan fjerne hindringerne for en fuld og effektiv udøvelse af den grundlæggende ret til religionsfrihed, både individuelt og kollektivt, offentligt og privat, for medlemmer af minoritetsreligioner i denne del af verden;
13. understreger vigtigheden af dialogen mellem kulturer og religioner; minder om, at EU og GCC sammen har forpligtet sig til at fremme og beskytte værdierne tolerance, mådehold og sameksistens;
14. opfordrer regeringerne og de eksisterende parlamentariske forsamlinger i GCC til omgående at træffe foranstaltninger til uden forbehold at ratificere den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder samt til at samarbejde med FN's Menneskerettighedskommissions tematiske mekanismer, herunder at indbyde dem, og navnlig FN's særlige rapportør om dommerstandens uafhængighed, til at besøge regionen;
15. erindrer om EU's modstand mod anvendelsen af dødsstraf i alle tilfælde og Parlamentets opfordring til at indføre et globalt moratorium for denne praksis; beklager i den forbindelse, at dødsstraf stadig anvendes i alle GCC's medlemsstater; opfordrer de sidstnævnte til at indføre et moratorium for henrettelser; appellerer navnlig til de stater, der anvender metoder såsom halshugning, stening, korsfæstelse, piskning og amputation, om at afskaffe denne praksis;
16. noterer sig det treårige fælles handlingsprogram, som blev vedtaget på ministermødet i Det Fælles Råd EU-GCC den 14. juni 2010 med henblik på at styrke samarbejde på mange strategiske områder af fælles interesse, bl.a. på grundlag af det nyoprettede netværk, der skal bringe forskere; akademikere og erhvervsfolk i kontakt med hinanden; beklager imidlertid, at det ikke indeholder et afsnit om en åben, regelmæssig og konstruktiv politisk dialog;
17. mener, at gennemførelsen af dette fælles handlingsprogram bør ledsages af en præcis og detaljeret finansieringsplan og varetages af personale, der er specifikt udpeget til denne opgave både i Bruxelles og i GCC-staterne; understreger betydningen af at sikre synligheden af dette program og udbredelsen af et bredt spektrum af tilgængelige informationer til de berørte administrationer og institutioner; kræver, at der foretages en evaluering af resultaterne ved udgangen af treårsperioden, og at det, hvis resultaterne viser sig at være tilfredsstillende, overvejes at oprette et agentur for samarbejdet mellem EU og GCC;
18. opfordrer EU til at koncentrere sine samarbejdsprogrammer med GCC-staterne om civilsamfundsorganisationer og styrkelse af kvinders og unges indflydelse;
19. giver udtryk for sin dybe bekymring over, at Golfregionen har kastet sig ud i et våbenkapløb; opfordrer EU til at indlede en strategisk dialog med GCC-staterne om

spørgsmål af fælles interesse vedrørende den regionale sikkerhed (fredsprocessen i Mellemøsten, det iranske atomprogram, stabiliseringen af Irak, Yemen og Darfur, terrorisme og pirateri) og på længere sigt bidrage til opbygningen af en regional sikkerhedsstruktur i Mellemøsten i samarbejde med GCC-staterne;

20. minder om, at GCC-staterne er vigtige regionale aktører; understreger, at EU og GCC har en fælles interesse i at fremme og bevare fred og stabilitet i Mellemøsten og Nordafrika, på Afrikas Horn og globalt; opfordrer indtrængende parterne til at styrke samarbejdet om disse fælles interesser;
21. tager erklæringen fra GCC af 7. marts 2011 i Abu Dhabi til efterretning, hvori det fastslås, at "Ministerrådet anmoder om, at Sikkerhedsrådet tager de nødvendige skridt til beskyttelse af civile, herunder en flyveforbudszone i Libyen", en erklæring som har bidraget til den Arabiske Ligas og De Forenede Nationers Sikkerhedsråds beslutning om at udtale sig til fordel for en sådan zone;
22. gentager sin støtte til det arabiske fredsinitiativ, som en af GCC-staterne har iværksat, og som er godkendt af alle landene i Den Arabiske Liga og Den Islamiske Konference; opfordrer GCC-staterne til at fortsætte deres bestræbelser for at mægle i og yde støtte til den israelsk-palæstinensiske fredsproces; kræver, at EU og GCC-staterne sammen forstærker deres bestræbelser for at få forhandlet en afslutning af besættelsen af de palæstinensiske områder på plads og samtidig giver deres fulde støtte til en bilæggelse af den israelsk-palæstinensiske konflikt baseret på en tostatsløsning; understreger, at EU og GCC-staterne har en fælles interesse i at samarbejde med henblik på at skabe retfærdig og varig regional fred i Mellemøsten; foreslår i den forbindelse mere regelmæssige samråd mellem Kwartetten og Den Arabiske Ligas overvågningsudvalg; minder om, at EU er den største donor af bistand til det palæstinensiske folk; anerkender den støtte, GCC-staterne har ydet til palæstinensiske flygtninge og til De Forenede Nationers Hjelpeorganisation (UNRWA); opfordrer GCC-staterne til at medvirke yderligere til at styrke de palæstinensiske institutioner og til økonomisk udvikling inden for rammerne af Den Palæstinensiske Myndigheds regeringsplan og til i påkommende tilfælde at overveje at betale deres økonomiske bidrag gennem eksisterende internationale hjælpemekanismer;
23. glæder sig over den fortsatte integrationsproces i GCC-staterne (toldunion, fælles marked og, på sigt, fælles mønt); opfordrer Kommissionen til at foreslå GCC-staternes sekretariat, at de i fællesskab fastlægger en ramme for samarbejde med henblik på at dele erfaringer inden for institutionsopbygning, administrativ kapacitet, reguleringsmekanismer og tvistbilæggelse; understreger, at denne tilgang kan bidrage til at generere processer i retning af øget ejerskab;
24. glæder sig over den beslutning, som parlamentsformændene i GCC-staterne traf på mødet i Abu Dhabi den 23. november 2010 om at iværksætte en overvågning af GCC-ledelsens aktiviteter og afgørelser og indføre en årlig konference for GCC-staternes parlamentariske institutioner; hilser den kommende oprettelse af en interparlamentarisk delegation for forbindelserne med Europa-Parlamentet velkommen; er overbevist om, at et udbygget parlamentarisk samarbejde i væsentligt omfang vil kunne bidrage til at skabe et strategisk partnerskab mellem de to grupper;

Handelsforbindelser

25. minder om sin beslutning af 24. april 2008 om frihandelsaftalen mellem EF og Golfstaternes Samarbejdsråd (GCC), som blev støttet af 96 % af Parlamentets medlemmer; bemærker, at de spørgsmål, der rejses i beslutningen, såsom behovet for gensidig markedsadgang, effektiv beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, fjernelse af ikke-toldmæssige handelshindringer for levering af tjenesteydelser, fremme af bæredygtig udvikling og respekt for internationale konventioner, fortsat er aktuelle;
26. beklager dybt, at forhandlingerne om frihandelsaftalen mellem EU og GCC gentagne gange er blevet forsinket i lange perioder, og at GCC i 2008 besluttede at suspendere forhandlingerne; mener, at det er på høje tid at få disse forhandlinger i gang igen, så der kan findes en endelig løsning med henblik på, at samfundet og erhvervslivet på begge sider kan opnå de størst mulige fordele;
27. beklager, at EU har forsømt regionen på trods af dens strategiske betydning med hensyn til olieforsyninger, handelsmuligheder og regional stabilitet;
28. konstaterer, at der efter 20 års forhandlinger stadig ikke er opnået en frihandelsaftale; er klar over, at bestemmelserne om menneskerettigheder og ulovlig indvandring er blevet forkastet af nogle af GCC-staterne;
29. mener, at frihandelsaftalen på baggrund af regionens strategiske betydning ikke kun bør ses som et instrument til at øge velfærden gennem handel, men også som et redskab til at fremme geopolitisk stabilitet;
30. fremhæver, at GCC i dag er EU's sjette største eksportmarked, medens EU er GCC's vigtigste handelspartner; bemærker, at der, selv om handelen således allerede er intensiv, stadig er mulighed for at udvide og diversificere handelen mellem de to parter i lyset af såvel størrelsen af EU's marked som GCC-staternes bestræbelser på at diversificere deres eksport; bemærker, at en frihandelsaftale også ville give nye muligheder for teknisk samarbejde og bistand; er af den opfattelse, at indgåelsen af en frihandelsaftale mellem EU og GCC ville yde et stort bidrag til at skabe tættere bånd og yderligere diversificering;
31. påpeger, at eftersom GCC-staterne gør fremskridt i retning af økonomisk diversificering med henblik på at gøre sig mindre afhængige af olien, vil en øget udveksling af tjenesteydelser og øgede investeringer i servicesektoren bidrage til at fremme udviklingen af GCC's økonomier;
32. konstaterer med tilfredshed, at de økonomiske relationer mellem EU og GCC er blevet intensiveret i løbet af de sidste to årtier, og at handelsmængden mellem de to parter er blevet øget betydeligt, selv om det ikke er lykkedes at indgå en frihandelsaftale; forventer på den baggrund, at en frihandelsaftale vil medføre en yderligere styrkelse af denne naturlige vækst og placere den inden for nogle mere åbne, forudsigelige og sikre rammer;
33. bemærker, at størstedelen af arbejdet med frihandelsaftalen allerede er afsluttet, og er af den opfattelse, at aftalen i dens nuværende omfang tegner særdeles lovende for begge parter; opfordrer derfor de to parter til at betragte denne frihandelsaftale som et stort og vigtigt projekt for begge regioner og deres befolkninger; mener, at EU og GCC har fælles interesser og behov, og at EU's erfaring med regional integration kan være en inspirationskilde for Golfen; mener, at EU kan yde værdifuld teknisk bistand i denne forbindelse;

34. gør opmærksom på, at manglende gennemsigtighed i procedurerne for offentlige indkøb og hindringer for udenlandske investorerers adgang til servicesektoren kan bringe aftalens indgåelse i fare, hvis ikke dette bringes i orden;
35. er helt overbevist om, at en frihandelsaftale mellem EU og GCC vil være til stor fordel for begge parter; mener, at en frihandelsaftale med EU vil støtte yderligere økonomisk integration i GCC, og at den efter oprettelsen af GCC-staternes toldunion måske også kan sætte mere skub i vigtige projekter som fællesmarkedet for GCC og oprettelsen af en monetær union med fælles valuta for GCC; mener, at GCC kan drage fordel af de erfaringer, der er gjort i EU's proces med oprettelse af et indre marked og indførelse af en fælles valuta;
36. støtter fuld og helt det budskab, som Unionens højtstående repræsentant/næstformand i Kommissionen, Catherine Ashton, afgav under ministermødet i Det Fælles Råd EU-GCC i juni 2010 og senest den 22. september 2010 under mødet mellem EU og GCC i tilknytning til ministerugen ved FN's Generalforsamling om, at EU er parat til at gøre en sidste indsats for at få afsluttet forhandlingerne; konstaterer med tilfredshed, at GCC reagerede med også at bekræfte sit ønske om at få afsluttet forhandlingerne;
37. anerkender, at visse GCC-stater er følsomme over for spørgsmålet om eksportafgifter, men beklager GCC-forhandlernes seneste afgørelse om at gå tilbage til deres forhandlingsposition fra 2008 på dette område, nemlig at holde reglerne herom uden for frihandelsaftalen; er af den faste overbevisning, at spørgsmålet om eksportafgifter ikke kan holdes uden for en frihandelsaftale i dag, og at det fremgår af WTO-reglerne, at frihandelsaftaler skal føre til en betydelig liberalisering af både import og eksport;
38. anbefaler, at EU afsætter flere ressourcer til GCC, nærmere bestemt gennem instrumentet til samarbejde med industrialiserede lande og andre højindkomstlande, som bør gøres mere synligt og fokusere på passende programmer, der egner sig til uddannelse af lokale embedsmænd, herunder om handelsspørgsmål;
39. minder om, at den internationale handelspolitik efter Lissabontraktaten er et af EU's udenrigspolitiske instrumenter, og at respekten for de demokratiske principper og de grundlæggende menneskerettigheder sammen med de sociale og miljømæssige aspekter derfor for Unionen er et helt afgørende element i alle dens internationale aftaler; kræver derfor, at enhver fremtidig frihandelsaftale indeholder en effektiv og bindende menneskerettighedsklausul;
40. påpeger, at der er 15 millioner vandrede arbejdstagere i de seks GCC-stater, og at disse arbejdstagere udgør 40 % af den samlede befolkning; minder om den prekære situation for vandrede arbejdstagere i Golfstaterne, som er blevet fremhævet af ILO, og støtter ILO's krav om en mindsteløn i regionen for at hindre en yderligere forværring af såvel indenlandske som udenlandske arbejdstageres stilling; støtter også alle arbejdstageres ret til at oprette og være medlemmer af fagforeninger for at varetage deres interesser;
41. kræver, at der udvises respekt for de demokratiske principper og grundlæggende rettigheder, der er fastslået ved verdenserklæringen om menneskerettigheder; opfordrer indtrængende GCC-staterne til at bekæmpe diskriminationen af kvinder og udnyttelsen af børn, navnlig på arbejdsmarkedet, og til at gennemføre FN-konventionerne om

afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder og om barnets rettigheder på en effektiv måde;

42. mener, at det bør tillægges afgørende betydning i forhandlingerne om frihandelsaftalen, at GCC-staterne ratificerer og fuldt ud gennemfører FN-konventionen om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet, FN-konventionen om bekæmpelse af korrupsion og den internationale konvention om beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder;
43. er af den overbevisning, at en frihandelsaftale vil medføre en betydelig styrkelse af de nuværende forbindelser mellem EU-medlemsstaterne og GCC-staterne og bringe merværdi til det nyligt vedtagne fælles handlingsprogram, navnlig gennem opbygning af kapacitet og institutionelle rammer bl.a. i GCC-sekretariatet; beklager, at EU's diplomatiske tilstedeværelse i GCC-staterne fortsat er minimal, og insisterer på, at EU inden for rammerne af den nye EU-Udenrigstjeneste bør øge sin diplomatiske tilstedeværelse i regionen, herunder oprette en EU-delegation i hver af de seks GCC-stater, som bør samarbejde tæt med EU-medlemsstaternes nationale diplomatiske tjenester i GCC-staterne med henblik på at drage størst mulig fordel af deres samlede ekspertise i relation til regionen; tror på, at en større diplomatisk tilstedeværelse vil give langt bedre muligheder for en hurtig indgåelse af frihandelsaftalen og den efterfølgende gennemførelse heraf;
44. foreslår, at der indføres regelmæssige topmøder mellem EU's og GCC's stats- og regeringschefer; understreger, at sådanne topmøder vil kunne styrke de politiske, finansielle, økonomiske, kommercielle og kulturelle forbindelser mellem EU og GCC betydeligt; opfordrer på det kraftigste de øverste politiske beslutningstagere i både EU og GCC til at mødes regelmæssigt for sammen at definere og fremme fælles interesser og derved øge sandsynligheden for, at frihandelsaftalen indgås og undertegnes snarest muligt; er af den opfattelse, at de vigtigste politiske beslutningstagere i både EU og GCC bør arbejde hen imod indførelsen af sådanne topmøder, uafhængigt af frihandelsaftalens indgåelse og undertegnelse;
45. glæder sig over, at EU og GCC med tiden er blevet vigtige investeringspartnere, og at GCC sammen med Irak og Yemen var placeret som topinvestor i EU i 2008; er af den opfattelse, at indgåelsen af frihandelsaftalen, eller i det mindste en officiel genåbning af forhandlingerne, med sikkerhed vil bane vejen for flere aftaler, som vil tilskynde til og lette gensidige direkte udenlandske investeringer med henblik på at udrydde forhindringer for udenlandsk ejerskab og investeringsbeskyttelse; minder om, at direkte udenlandske investeringer efter Lissabontraktatens ikrafttræden nu falder ind under EU's kompetence, og at der derfor er bedre mulighed for en hurtig indgåelse af en frihandelsaftale mellem EU og GCC; bemærker, at en eventuel kommende frihandelsaftale vil åbne for nye investeringsmuligheder for begge parter og samtidig øge mulighederne for, at GCC kan opfylde kriterierne som kandidat til en EU-investeringsaftale inden for rammerne af den fremtidige EU-investeringspolitik;
46. påpeger, at en nedsættelse af GCC's toldtariffer som følge af frihandelsaftalen vil gøre det mere attraktivt for transnationale virksomheder at investere i udlandet; er overbevist om, at frihandelsaftalen vil føre til øgede tjenesteydelsesrelaterede investeringer, hvilket vil gavne GCC-staternes udvikling;

47. foreslår, at euroen anvendes i alle former for kommercielle transaktioner mellem EU og GCC; finder det positivt, at GCC siden oprettelsen har udtrykt ønske om at ville skabe en told- og valutaunion; bemærker, at mens toldunionen trådte i kraft i 2009, forhandles der i øjeblikket om en fælles valuta;
48. bemærker, at alle seks GCC-stater i dag har præferenceadgang til EU's marked i henhold til EU's generelle toldpræferenceordning (GSP); understreger, at alle GCC-staterne i henhold til artikel 15, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 732/2008 af 22. juli 2008 ikke alene bør ratificere, men også effektivt gennemføre alle de 27 ILO- og FN-konventioner, der er opregnet i forordningens bilag III; er af den opfattelse, at frihandelsaftalen i betragtning af det økonomiske udviklingsniveau i regionen vil være et bedre redskab til at sprede de handelsmæssige fordele ud over hele regionen;
49. fastslår endnu en gang, at EU's primære målsætning med hensyn til forbindelserne med GCC bør være at indgå frihandelsaftalen, som vil blive en vigtig mellemregional frihandelsaftale; tilskynder i mellemtiden den højtstående repræsentant/næstformanden og kommissæren for handel til, i tråd med hvad nogle af GCC's vigtigste handelspartnere allerede har gjort, at overveje alternative tilgange til fremtidige handelsforbindelser med GCC-staterne i form af bilaterale aftaler mellem EU og de golfstater, der allerede føler sig parate til at forpligte sig yderligere i forhold til EU, under hensyntagen til golfstaternes heterogene økonomier, deres forskelligartede reaktioner på den finansielle krise og deres forbindelser med andre handelspartnere;

Energi

50. bifalder det vigtige samarbejde inden for energiområdet mellem EU og dets partnere i Middelhavsområdet, der nu er udvidet til også at omfatte vedvarende energi; mener, at der skal tilskyndes til synergier inden for denne sektor mellem de tre geografiske områder i lyset af de sammenfaldende interesser og tilstedeværelsen af teknologisk knowhow, finansieringsmuligheder og rigelige ressourcer (sol og vind); glæder sig over etableringen af et EU-GCC-ekspertisenetværk for ren energi, der nu er et spørgsmål af største vigtighed for GCC-staterne;
51. bemærker, at det i lyset af de strategiske, økonomiske, politiske og kulturelle forbindelser mellem Golfstaterne og landene ved Middelhavets sydlige kyst men også den mere og mere indflydelsesrige rolle, Golfstaterne spiller over for Middelhavslandene; bør overvejes at skabe et stærkere og mere struktureret partnerskab mellem GCC og Middelhavsunionen, og at EU aktivt bør gå ind i at fremme et sådant projekt, der ville være til gavn for alle parter;
52. påpeger, at EU-GCC-gruppen af energieksperter har udført et prisværdigt arbejde, navnlig hvad angår gas, energieffektivitet og nuklear sikkerhed;
53. opfordrer Kommissionen til i lyset af de udfordringer, som klimaændringerne og det voksende energiforbrug udgør i begge regioner, at fokusere på energieffektivitet som et af de primære indsatsområder og at styrke samarbejdet omkring energieffektivitetsspørgsmål;
54. anerkender, at fossile brændstoffer i dag dækker størstedelen af EU's energibehov; bemærker dog, at EU's fremtidige olieefterspørgsel vil blive påvirket af adskillige faktorer

som f.eks. EU's energi- og klimapolitik, forsyningsomkostninger, prissvingninger og industrielle udviklinger (f.eks. hvad angår energieffektivitet og elektrisk mobilitet), som tilsammen skaber vedvarende usikkerhed om den fremtidige efterspørgsel og investeringerne i produktionskapacitet på de forskellige trin;

55. opfordrer til af hensyn til den fælles interesse i forudsigelige oliemarkeder til større gennemsigtighed i dataene for olie og gas i forbindelse med fremtidsscenariet for udbud og efterspørgsel; hilser derfor det fælles oliedatainitiativ (Joint Oil Data Initiative) velkomment;
56. udtrykker stor tilfredshed med den afgørelse, Det Fælles Råd på ministerplan har truffet om at arbejde i retning af et snævrere samarbejde inden for miljø og klimaændringer;
57. anerkender GCC's indsats for at øge potentialet for naturgasreserverne og LNG (Liquefied Natural Gas), som er i overensstemmelse med EU's ønske om at diversificere energikilderne og forsyningsvejene; understreger derfor betydningen af at øge eksporten af LNG til EU ved at oprette LNG-terminaler i den sydlige korridor og etablere gasledningsforbindelser med GCC, enten direkte eller via tilslutning til eksisterende og planlagte gasledninger som f.eks. AGP, Nabucco og ITGI;
58. opfordrer GCC-medlemsstaterne til at koordinere den yderligere udvikling af GTL-teknologien (Gas to Liquid) sammen med deres europæiske partnere for bedre at kunne integrere GTL i det europæiske energimix; understreger at GCC også kan benytte GTL som et alternativ til udledningen af flaregas i atmosfæren;
59. understreger, at EU har muligheder for at investere i GCC's energiproduktionskapacitet under anvendelse af de nyeste teknologier for produktion, transmission og sammenkobling; tilskynder i den forbindelse til et fremtidigt samarbejde med særlig fokus på integreringen af elektricitetsnet og intelligente netteknologier;

Industri og råmaterialer

60. understreger betydningen af et stabilt partnerskab mellem EU og GCC om brugen af og adgangen til råmaterialer; går ind for åbne markeder for varer og afskaffelse af ikke-toldmæssige hindringer; påskønner den indsats, der allerede er gjort i frihandelsforhandlingerne for at opnå en sikker og holdbar forsyning af råmaterialer;
61. anmoder om en fælles indsats mod spekulation og prisvolatilitet inden for råmaterialer ved hjælp af større gennemsigtighed og kontrol af handelen med OTC-derivater; glæder sig i den forbindelse over OPEC's seneste opfordring til strengere kontrol med handelen med OTC-derivater såvel som Frankrigs indsats i G20-regi mod spekulation med råmaterialer;

F&U og innovation

62. fremhæver betydningen af at uddybe det bilaterale samarbejde med GCC om programmer for forskning og teknologi med særlig fokus på nye videnbaserede industrier inden for områder som f.eks. vedvarende energikilder, CO₂-opsamling og -lagring, olie- og gasderivater, energieffektivitet og biomasse; opfordrer til iværksættelse af et samarbejde med henblik på overførsel af teknologi kombineret med en sikker og holdbar forsyning

med råmaterialer;

63. opfordrer ERC (Det Europæiske Forskningsråd) og EIT (Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi) til at styrke deres samarbejde med GCC med henblik på at fremme og videreføre den videnskabelige dialog og det videnskabelige samarbejde mellem regionerne også på dette område;

Uddannelse

64. minder om, at GCC-staterne har gjort uddannelse til en national prioritet, da der er store mangler med hensyn til menneskelige ressourcer (lærermangel), uddannelsernes indhold (manglende tilpasning til udviklingen på arbejdsmarkedet), undervisningens kvalitet (forældede metoder og materialer) og anvendelsen af nye teknologier; opfordrer til, at man aktivt støtter myndighedernes bestræbelser for at udbedre disse mangler og foreslår et ambitiøst samarbejde på universitets-, gymnasie- og grundskoleniveau med henblik på at give lettere adgang til uddannelse for både mænd og kvinder;
65. understreger, at dette samarbejde endvidere bør omfatte en forøget støtte til udvekslingsprogrammer for studerende, akademikere og andre erhvervsgrupper; beklager, at Erasmus Mundus-programmet stadig stort set er ukendt i området som helhed, navnlig på grund af manglende information; bifalder de initiativer, som franske, britiske og tyske universiteter har taget til at etablere universitetspartnerskaber og udvekslingsprogrammer; påpeger, at Europa imidlertid stadig er bagud i forhold til USA og Asien på dette område; opfordrer Kommissionen til at organisere informationsdage med henblik på at fremme kendskabet til europæisk uddannelse og forskning i regionen; finder det vigtigt, at disse udvekslingsprogrammer rettes mod studerende, lærere, forskere og administrativt personale, og at der sikres en ligelig kønsfordeling; mener, at der bør etableres udvekslingsprogrammer for yngre aldersgrupper, navnlig elever på sekundærtrinet;
66. udtrykker sin påskønnelse af Al-Jisr-projektet vedrørende offentligt diplomati og opsøgende arbejde, der støttes af Kommissionen og har vist sig at være meget nyttigt; opfordrer i denne forbindelse den højtstående repræsentant/næstformanden til at overveje at udvide det offentlige diplomatiske arbejde i en region, hvor EU stadig ikke er forstået, og hvor mulighederne for at afhjælpe denne mangel er begrænsede; understreger vigtigheden af at udvikle en bedre kommunikationsstrategi og navnlig nødvendigheden af at formidle EU's politikker og holdninger på arabisk, således at budskabet når ud til en bredere kreds i regionen;
67. understreger, at manglen på samarbejdsprogrammer mellem EU og GCC inden for medieområdet resulterer i et informationsunderskud; opfordrer Kommissionen til at iværksætte foranstaltninger med henblik på at involvere GCC-staterne i et tættere samarbejde på dette område for således at øge Unionens synlighed i området og fremme gensidig forståelse;
68. mener, at det er af afgørende betydning at rette op på problemet med den manglende forskning i og studier af Golfstaterne i Europa; opfordrer universiteterne til at udbyde samtidsstudier, der specifikt vedrører denne del af den arabiske verden; mener, at der bør udbydes tilsvarende studieprogrammer om EU på universiteter i regionen;

o
o o

69. pålægger sin formand at sende denne beslutning til formanden for Det Europæiske Råd, Kommissionens formand, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, GCC-sekretariatet samt GCC-staternes regeringer og parlamenter.